

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Method)

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักศึกษาภาคปกติที่เข้าเรียนสำเร็จ
การศึกษา และที่ออกกลางศั� ตั้งแต่ปีการศึกษา 2518 ถึง 2522 ทั้ง ๓ ระดับ (ป.กศ.,
ป.กศ.สูง และ ค.บ.) ของวิทยาลัยครุภัณฑ์ เพื่อศึกษาถึงความสูญเปล่าทางการศึกษา
ในสองลักษณะ ได้แก่ การเรียนช้ากว่ากำหนด และการออกกลางศั� แล้วคำนวณหาค่าใช้จ่ายที่
รัฐต้องสูญเสียไป เนื่องจากความสูญเปล่าทั้งสองลักษณะนั้นด้วย โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้แก่ จำนวนนักศึกษาภาคปกติทุกคนที่
เข้าศึกษาในระดับ ป.กศ., ป.กศ.สูง และ ค.บ. ของแต่ละวิทยาลัยครุ ในภาคตะวันตก
ตั้งแต่ ปีการศึกษา 2518 ถึง 2522

สังเคราะห์และแหล่งที่มาของข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยนี้แบ่งออกเป็น ๒ ประเภทคือ

๑. ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักศึกษา ทั้ง ๓ ระดับ ตั้งแต่ ปีการศึกษา 2518 ถึง
2522 ข้อมูลนี้บันทึกไว้เป็นหลักฐานที่แผนกทะเบียนและวัดผลของวิทยาลัยครุแต่ละแห่ง จำแนก
ออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

๑.๑ จำนวนนักศึกษาที่เข้าเรียนแต่ละรุ่น ทั้ง ๓ ระดับ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2518
ถึง 2522

๑.๒ จำนวนนักศึกษา ที่เข้าเรียนสำเร็จตามหลักสูตร ภายในกำหนดเวลา

๒ ปี

๑.๓ จำนวนนักศึกษาที่เรียนช้ากว่ากำหนด แต่สำเร็จการศึกษาในเวลา ๓ ปี
และ ๔ ปี

1.4 จำนวนนักศึกษาที่ออกกลางศั� ตั้งแต่ 1 ปี ถึง 4 ปี โดยไม่สำเร็จการศึกษา ซึ่งมี 3 ลักษณะ คือ

1.4.1 ต้องออกเพราะระเบียบวัสดุของวิทยาลัย

1.4.2 ลาออกจากวิทยาลัย

1.4.3 ถูกจำหน่ายชื่อออก เพื่อจะแกล้งรับ หรือขาดการติดต่อกับวิทยาลัยเป็นเวลานาน หรือสาเหตุอื่น ๆ

2. ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย ที่วิทยาลัยครุต่อไปนี้ ในการจัดการศึกษา มีหลักฐานแน่นอนที่แผนกการเงิน แผนกพัสดุ แผนกอาคารสถานที่ และแผนกแผนงาน และประเมินผล ของวิทยาลัยครุต่อไปนี้ ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายด้านสถาบันการศึกษา (Institutional cost) ได้แก่

2.1 ค่าดำเนินการ (Operating cost) ได้มาจากเงินงบประมาณแผ่นดิน ที่วิทยาลัยได้รับ และจากเงินบำรุงการศึกษาที่วิทยาลัยเก็บจากนักศึกษาภาคปกติ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2518 ถึง 2522

2.2 ค่าลงทุน (Capital cost) ได้จากการติดต่อ เสื่อมราคาของครุภัณฑ์ และสิ่งก่อสร้าง

การเก็บรวมรวมข้อมูล

1. ศัลลอกจำนวนนักศึกษาภาคปกติ แต่ละระดับ จากแผนกทะเบียนและวัสดุ ของแต่ละวิทยาลัย โดยแยกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังที่จะกล่าวต่อไปนี้

1.1 จำนวนนักศึกษาที่เข้าเรียนแต่ละรุ่นทั้ง 3 ระดับ ตั้งแต่ ปีการศึกษา 2518 ถึง 2522

1.2 จำนวนนักศึกษาที่เรียนสำเร็จตามหลักสูตร ภายในกำหนดเวลา 2 ปี

1.3 จำนวนนักศึกษาที่เรียนช้ากว่ากำหนด แต่สำเร็จการศึกษาในเวลา 3 ปี และ 4 ปี

1.4 จำนวนนักศึกษาที่ออกกลางศั� ตั้งแต่ 1 ปี ถึง 4 ปี โดยไม่สำเร็จการศึกษา

2. ศักลย์จำนวนนักศึกษาทั้งหมด (ภาคปกติ และภาคค่ำ) ของแต่ละวิทยาลัย²
ตั้งแต่ปีการศึกษา 2518 ถึง 2522

3. ศักลย์ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายด้านสถาบันการศึกษา ได้แก่ ค่าดำเนินการ และค่าลงทุน ของแต่ละวิทยาลัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการทางสถิติ
ดังนี้

1. การวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ของนักศึกษาที่เข้าเรียน นักศึกษาที่สำเร็จ
การศึกษาทั้งหมด และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาโดยใช้เวลาเรียนสำเร็จ ตั้งแต่ 2 ปี ถึง
4 ปี ในแต่ละรุ่น และทั้งหมด แยกตามสถานศึกษา และระดับการศึกษา

2. การวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ของนักศึกษาที่ออกกลางศั้นทั้งหมด และนักศึกษา
ที่ออกกลางศั้น โดยใช้เวลาเรียน ก่อนออกกลางศั้น ตั้งแต่ 1 ปี ถึง 4 ปี ในแต่ละรุ่น
และทั้งหมด แยกตามสถานศึกษา และระดับการศึกษา

3. คำนวณหาจำนวนปีที่นักศึกษาใช้ตามหลักสูตร และจำนวนปีที่นักศึกษา³
ใช้ศึกษาระริง จนกว่าจะสำเร็จการศึกษา ในแต่ละรุ่น และทั้งหมด แยกตามสถานศึกษา และ
ระดับการศึกษา

4. คำนวณหาราคาประเพณี⁴ ในแต่ละรุ่น และทั้งหมด แยกตามสถานศึกษา
และระดับการศึกษา จากสูตร¹

$$\text{ราคาระดับการศึกษา} = \frac{\text{จำนวนปีที่นักศึกษาใช้ตามหลักสูตร}}{\text{จำนวนปีที่นักศึกษาใช้ศึกษาระริง}}$$

5. คำนวณหาราคาความสูญเปล่า (Wastage ratio) ในแต่ละรุ่น และ

¹R.S. Chitkara, Wastage and Retardation in Education.

(New Delhi: Ministry of Education Government of India, 1961), p. 5.

ทั้งหมดแยกตามสถานศึกษา และระดับการศึกษาจากสูตร¹

$$\text{เรใชความสูญเปล่า} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาที่อุ่อกกลางคัน}}{\text{จำนวนนักศึกษาที่เข้าเรียนแต่ละรุ่น}}$$

6. คำนวณหมายเหตุเลขคณิต² และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน³ ของเรใชประสิทธิภาพ และเรใชความสูญเปล่าทุกรุ่น แยกตามสถานศึกษา และระดับ จากการหาช่วงความเชื่อมั่น (Confidence interval) ของค่าเฉลี่ย⁴ โดยใช้ การแจกแจงที (t - distribution) ซึ่งคำนวณจาก

$$\bar{X} - t \frac{s}{\sqrt{n}} < \mu < \bar{X} + t \frac{s}{\sqrt{n}}$$

เมื่อ μ = ค่าเฉลี่ยของประชากร (Population mean)

\bar{X} = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Sample mean)

t = ค่าที่ได้จากการที่ระดับความมั่นคงสำคัญ .01; df = $n - 1$

s = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของประชากรที่ประมาณค่าจากกลุ่มตัวอย่าง

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample size)

การวิจัยนี้จะเก็บความสูญเปล่าในรูปของการเรียนช้ากว่ากำหนด หรืออุ่อกกลางคัน หรือไม่ พิจารณาดังนี้

¹ UNESCO, The Problem of Education Wastage at the First Level of Education in Asia. (1967), p. 27.

² J.P. Guilford, Fundamental Statistics in Psychology and Education. (New York: McGraw-Hill Book Company, 1960), p. 44.

³ Ibid., p. 50.

⁴ Taro Yamane, Statistics: An Introductory Analysis. 2d ed. (Tokyo: John Weatherhill, Inc., 1967), p. 524 - 527.

7.1 ถ้าช่วงความเชื่อมั่นของค่าเฉลี่ย ของเรือประดิษฐิภาพครอบคลุมหนึ่ง แสดงว่า ไม่มีความสูญเปล่า ด้านการเรียนซ้ำก่อนทำหนด แต่ถ้าช่วงความเชื่อมั่นของค่าเฉลี่ย ไม่ครอบคลุมหนึ่ง แสดงว่า มีความสูญเปล่าด้านการเรียนซ้ำก่อนทำหนด

7.2 ถ้าช่วงความเชื่อมั่นของค่าเฉลี่ย ของเรือความสูญเปล่าครอบคลุมสูนย์ แสดงว่า ไม่มีความสูญเปล่าด้านการออกกลางศัน แต่ถ้าช่วงความเชื่อมั่นไม่ครอบคลุมสูนย์ แสดงว่า มีความสูญเปล่าด้านการออกกลางศัน

8. คำนวณหาค่าใช้จ่ายที่รัฐต้องสูญเสียไป เนื่องจากการใช้เวลาเกินกำหนด โดยเอาจำนวนปีที่นักศึกษา ที่เรียนสำเร็จใช้เวลาเกิน 2 ปี ตามหลักสูตร คูณกับค่าใช้จ่ายรายหัวต่อปี (คิดค่าใช้จ่ายรายหัวต่อปีของนักศึกษาทุกคน ทุกวิทยาลัยเท่ากันหมด¹) ในแต่ละรุ่น และหั้งหมดแยกตามสถานศึกษา และระดับการศึกษา

9. คำนวณหาค่าใช้จ่ายที่รัฐต้องสูญเสียไป เนื่องจากการออกกลางศัน โดย เอา จำนวนนักศึกษาที่ออกกลางศัน คูณกับค่าใช้จ่ายรายหัวต่อปี ในแต่ละรุ่น และหั้งหมด แยกตาม สถานศึกษา และระดับการศึกษา

10. คำนวณหาค่าใช้จ่ายที่รัฐต้องสูญเสียไป เนื่องจากการออกกลางศัน และ การใช้เวลาเกินกำหนด ในแต่ละรุ่น และหั้งหมด แยกตามสถานศึกษา และระดับการศึกษา

11. ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนชนิดทางเดียว² (One Way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าใช้จ่ายที่รัฐต้องสูญเสียไป โดยมีระดับการศึกษา (ป.กศ., ป.กศ.สูง และ ค.บ.) เป็นตัวแปรอิสระ และค่าใช้จ่ายที่รัฐต้องสูญเสียไปเป็นตัวแปรตาม

12. ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนชนิดทางเดียว (One Way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าใช้จ่ายที่รัฐต้องสูญเสียไป โดยมีสถานศึกษาเป็น ตัวแปร อิสระและค่าใช้จ่ายที่รัฐต้องสูญเสียไปเป็นตัวแปรตาม

¹ ค่ารายละเอียดในภาคผนวก ก.

² Gene V. Glass and Gullan G. Stanby, Statistical Methods in Education and Psychology. (New Jersey: Prentice-Hall, 1970), p. 364 - 365.